

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor, název, místo, rozsah práce, rok: Tereza Junová, Klášter premonstrátek v Doksanech v období středověku, Praha, 54 s., 2019

Vedoucí práce: prof. PhDr. Kateřina Charvátová, CSc.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		X		
Metody využitě autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		X		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .		X		
Struktura práce je vyvážená a logická.		X		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .			X	
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .			X	
Autor správně cituje .		X		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucí práce				

Celkové hodnocení (slovně)

Úvodem je nutno zmínit, že předkládaný posudek je třeba číst v kontextu posudku předešlého. Text ve stavu, v jakém byl odevzdán v roce 2019, neodpovídal požadavkům na bakalářskou kvalifikační práci. Studentka tehdy čerpala téměř výhradně z domácích publikací encyklopedického zaměření nebo z více než 140 let staré monografie Dominika Čermáka. Z těchto důvodů i pro další nedostatky komise práci odmítla.

V aktuálním textu studentka nově využila syntéz středověkých dějin i dílčích studií, které jí byly doporučeny při obhajobě. Jejich obsah přehledně zapojila do existujících kapitol, a tak je vhodně doplnila. Jde zejména o historický kontext církve v Evropě i v českých zemích (kap. 1.1 až 1.3). V oddílech o struktuře premonstrátské organizace se studentka na rozdíl od předchozí verze snažila oddělit aktuální stav od středověkého vývoje. Odstraněny byly pasáže o novověkých premonstrátech, které do jasně chronologicky vymezené bakalářské práce nepatřily. Kapitoly o vzniku kanonie a její existenci za vlády Přemyslovců (4. a 5.) považuji za nejzdařilejší, protože v nich lze najít vlastní kritickou práci s literaturou a částečně také s prameny. Zmíněno je zde jak dříve opomíjené Doksanské nekrologium, tak nejstarší doksanské listiny, ke kterým existuje bohatá diplomatická literatura. Pozornost si zaslouží také snaha o rekonstrukci majetkové držby kláštera na základě listinného materiálu.

Předkládaná práce bohužel také vykazuje některé obsahové chyby a nepřesnosti – zde výběrově: Zcela chybí informace o původním Blažejově konventu na Strahově, který zmiňuje také zakládací listina (s. 21). Nelze napsat, že se tato písemnost „nedochovala celá“, spíše se jedná o „tvůrčí“ kopii v urbáři z roku 1410 (tamtéž). Nazývat ženskou větev premonstrátů II. řád je pro starší dějiny zavádějící (s. 24). Důležitost Gertrudy Babenberské pramení především z toho, že byla nevlastní sestrou římského panovníka Konráda III. (s. 26). Kronikář Vincentius ji dává do souvislosti s Doksany již v roce její smrti, tj. 1050, ne až k roku 1175 (s. 27). Nelze tvrdit, že premonstráti byli na rozdíl od cisterciáků s laickým okolím v úzkém kontaktu, v tomto ohledu nebyl mezi šedými mnichy a bílými kanovníky v Čechách 12. století výrazný rozdíl (s. 49) atd. V některých pasážích autorka opakuje již řečené. O některých premonstrátských kláštorech píše detailně a jiné jen zmíní (Chotěšov, Zábřdovice). Poslední dvě kapitoly jsou pak stále příliš závislé na práci Dominika Čermáka. Jeho kritické zhodnocení ve vztahu k barokním textům však jistě leží za možnostmi bakalářské práce. Obdobně z výkladu vyčnívá zastesknutí o bídě poddaných, které pravděpodobně pochází z práce Zdeny Novákové, kde odráží spíše dobový úzus. Konečně je škoda, že nebyly alespoň částečně využity studie Anny Kernbach (roz.

Smékalové), která se opakovaně věnovala tzv. Milevskému letopisu obsahujícímu díla Vincentia a Jarlocha, vč. jejich nejnovějšího překladu.

Vzhledem k času, který měla studentka na opravu původní verze, zamrzí velké množství formálních chyb jako jsou překlady v latinských a českých pasážích i nadpisech, nejednotný zápis osobních jmen nebo chybné citace.

Vzhledem k výše řečenému **doporučuji** diplomovou práci **k obhajobě**.

V Praze dne 7. 9. 2020

Podpis oponenta práce

Jan Kremer